

Савет ЕУ је извршно тело у коме се непосредно изражавају интереси држава чланица и представља најбитнији орган у законодавној процедури Европске уније. Чине га министри држава чланица ЕУ који имају мандат да преузимају обавезе у име својих држава. Према Лисабонском уговору, седницом Савета за спољне послове (Foreign Affairs Council - FAC) председава Високи представник за заједничку спољну и безбедносну политику (Федерика Могерини), а седницом Савета за опште послове (General Affairs Council - GAC) председава министар иностраних послова државе чланице ЕУ која председава Саветом ЕУ.

Савет министара има следеће надлежности:

1. Изгласава законе заједно са Европским парламентом (у оквиру процедуре саодлучивања);
2. Закључује у име ЕУ међународне уговоре;
3. Доноси одлуке везане за спровођење заједничке спољне и безбедносне политике, на основу смерница Европског савета;
4. Координира активности држава чланица и усваја мерила у области полицијске и правосудне сарадње;
5. Заједно са ЕП потврђује буџет Уније.

Савет министара доноси одлуке једногласно, простом већином или квалификованом већином. Уколико савет доноси одлуке о важним и осетљивим питањима (нпр. измене и допуне оснивачких уговора, креирање нове заједничке политике, примање државе кандидата у ЕУ, пореска и питања социјалног осигурања) примењује се принцип једногласности - консензус. У многим областима прешло се, међутим, са принципа једногласности на квалификовану већину (правда и унутрашњи послови, поједнина питања спољне и одбрамбене политике, као и питање састава комитета регија и економског и социјалног савета). У случају доношења одлука квалификованом већином долази до одмеравања (пондерације) гласова у Савету. Садашња правила гласања тзв. пондерисаним гласовима задржаће се до 2014. године када ће се прећи на систем гласања по принципу двоструке већине (55% држава ЕУ и најмање 65% становништва), који ће се примењивати прогресивно од 2014. године до 2017. када постаје обавезан. Лисабонски уговор предвиђа, међутим, могућност мањинске блокаде одлука Савета, од стране најмање четири чланице ЕУ (тзв. компромис из Јањине, захваљујући којем мањина у оквиру ЕУ може да затражи да се поново размотре одлуке Савета које нису у њиховом виталном интересу).